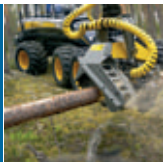

WE LEAD.
WE LEARN.

Pieni metsäsänasto

A

Aarnimetsä. Luonnontilainen, ihmiskäden koskematta kasvanut vanha metsä. Aarnimetsiä on Suomessa hyvin vähän, ja ne kaikki lienevät suojeltuja.

Ainespuu. Kaupalliset mitat (yleensä minimiläpimitta latvasta 6–8 cm ja minimipituus 3 m) ja laatuvaatimukset täyttävä puutavara. Ainespuuta pienempää tai huonompaa puuta käytetään usein polttopuuna.

Alv. Arvonlisävero, 22 % puukaupoissa. Ostaja maksaa veron puukaupan yhteydessä myyjälle, jonka tulee tilittää vero verottajalle seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Ajokone. Kuljetusväline, jolla puutavara kuljetetaan metsästä tienvarteen, yleisimmin metsätraktori.

Ajoura. Metsään hakattu, noin 4 metriä leveä ajoväylä metsätraktorille. Sitä käytetään metsästä hakatun puutavaran kuljettamiseen autotien varteen. Ajourat hakataan yleensä 20–30 metrin välein toisistaan.

Alikasvos. Metsän pääpuustoa selvästi lyhyempi (usein vain muutaman metrin pituinen) ja nuorempi puusto. Tyypillinen alikasvos on kuusen taimikko varttuneen koivikon tai männikön alla. Joissakin tapauksissa alikasvoksesta voi kasvattaa uuden metsän, usein se kuitenkin hakataan tai raivataan pois metsänviljelyn ja puunkorjuun helpottamiseksi.

Apteeraus. Kaadetun puunrungon katkaisukohtien määrittäminen. Runko jaetaan tehtaiden puutavaralle asettamat mitta- ja laatuvaatimukset huomioon ottaen tukki- ja kuitupuupölkyiksi siten, että rungon arvo (yleensä myös tukkiosan määrä) tulee mahdollisimman suureksi. Mieshakkuussa metsuri tekee apteerauksen, konehakkuussa koneenkuljettaja käyttäen apunaan tietokonepohjaisia katkontaohjelmia.

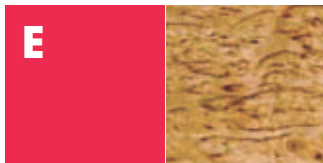
Avainbiotooppi. Pienikokoinen, erityisen arvokas elinympäristö, jossa yleensä esiintyy harvinaisia ja vaateliaita eläin- tai kasvilajeja tavallista enemmän. Avainbiotooppeja ovat mm. lehdot ja luonnontilaiset purot lähiympäristöineen. Useimmat avainbiotoopit säilytetään luonnontilaisina.

Avohakkuu. Uudistushakkuutapa, jossa hakataan metsikön kaikki puut lukuun ottamatta alueelle mahdollisesti jätettäviä säästöpuita tai -puuryhmiä. Hakkuun jälkeen avohakkuualue viljellään kylväen tai istuttamalla. ■

Biodiversiteetti. Luonnon monimuotoisuus.

Boniteetti. Kasvupaikan viljavuutta osoittava puuntuotoskyky. Suomessa boniteetti ilmaistaan yleensä metsä- ja suotyyppeinä metsikkökuvioittain. ■

Energiapu. Polttopuiksi tehty puutavara, esim. halot. Nykyään energiapuuna käytetään paljon myös ainespuuta pienempää tai heikkolaatuisempaa puutavaraa. Myös hakkuutähteet ja kannot muodostavat tärkeän energiapuulähteen.

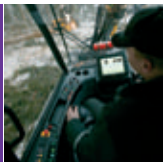
Ensiharvennus. Metsässä tehtävä ensimmäinen hakkuu, mistä saadaan myyntikelpoista ainespuuta. Yleensä ensiharvennus tehdään, kun metsä on 30–40 vuotta vanha.

Erikoispuu. Muu puutavaralaji kuin normaali tukki- tai kuitupu. Erikoispuita ovat esimerkiksi pylväs, parru, tyvikoivu, visakoivu sekä jalopuut (esim. tammi) ja uusjalopuut (esim. pihlaja). Erikoispuista maksetaan normaalipuuta parempaa hintaa. ■

GPS. Global Positioning System. Satelliitteihin perustuva paikannusjärjestelmä. Metsätaloudessa käytettävillä gps-laitteilla pystytään sijainti määrittämään yleensä muutaman metrin tarkkuudella. ■

H

Hakkuukone. Metsäkone, joka tekee pystyvuusta puutavaraa eli kaataa, karsii, katkaa ja mittaa puun. Suomessa hakkuukoneet tekevät noin 90 % hakkuista. Hakkuukoneesta käytetään myös nimitystä moto tai monitoimikone, aiemmin myös harvesteri.

Hakkuusuunnite. Metsälölle tai metsäalueelle laskettu hakkuumäärä, joka voidaan hakata vuosittain kestävyyttä vaarantamatta. Hakkuusuunnite lasketaan yleensä vähintään 10 vuoden ajanjaksolle.

Hakkuutähde. Hakkuussa metsään jäävät puun oksat, latvukset ja rungosta katkotut laho-osat. Hakkuutähteet otetaan talteen yhä useammin energiapuuksi lähinnä kuusivaltaisissa uudistus-hakkuissa.

Hankintakauppa. Puukaupan muoto, missä metsänomistaja toimittaa puut valmiina puutavarana tienvarteen. Hankintakaupassa puusta maksetaan hankintahinta, joka sisältää kantohinnan ohella myös puun korjuukustannukset.

Harvennushakkuu. Hakkuu, jossa poistetaan osa (keskimäärin noin 30 %) metsän puustosta. Harvennuksen tarkoitus on lisätä jäljellejäävien puiden kasvua ja parantaa niiden laatua. Harvennushakkuuta tehdään 2–3 kertaa ennen uudistushakkuuta.

Humus. Kasvien jätteistä syntynyt metsämaan pintakerros. ■

Inventointi. Metsäalueen metsävaratietojen eli lähinnä puuston määrän ja kasvun mittaaminen tai arviointi. Valtakunnan metsien inventoinnilla selvitetään koko Suomen metsävaratiedot. ■

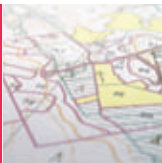
J

Juonto. Metsäkuljetus. Puutavaran kuljetus metsästä tienvarteen. Tapahtuu useimmiten metsätraktorilla.

Jälkimittaus. Puutavaran mittaaminen korjuun jälkeen yleensä tienvarressa. ■

K

Kantohinta. Puun hinta pystyssä eli se hinta, jonka ostaja maksaa puusta myyjälle pystykaupassa. Ostaja huolehtii puunkorjuusta.

Kantokäsittely. Havupuun kantojen käsittely hakkuun yhteydessä tai sen jälkeen torjunta-aineella maannouseman eli juurikäävän leviämisen ehkäisemiseksi. Vesakontorjunta-aineella tehtävällä kantokäsittelyllä estetään taas lehtipuiden vesominen.

Karike. Pääasiassa puista ja pensaista varisseista lehdistä, oksista, kävyistä, siemenistä sekä pintakasvillisuudesta maan pinnalle kertyvä ja maatuva aines.

Kasvatushakkuu. Harvennushakkuut sekä ylispuuhakkuu luetaan kasvatushakkuihin.

Kehitysluokka. Metsiköiden luokittelu niiden kasvuvaiheiden mukaan. Kehitysluokkia ovat taimikko, nuori kasvatusmetsikkö, varttunut kasvatusmetsikkö, uudistuskypsyä metsikkö ym.

Kemera. Ks. kestävän metsätalouden rahoituslaki.

Keskitilavuus. Metsikön tai metsäalueen puuston tilavuus eli kuutiomäärä keskimäärin. Ilmaistaan kuutiometreinä hehtaaria kohden (m^3/ha). Etelä-Suomen metsien keskitilavuus tai keski-

kuutio on 122 m³/ha. Rungon keskitilavuudella tarkoitetaan metsikön tai leimikon (poistettavien) puunrunkojen keskimääräistä tilavuutta (dm³ tai litra).

Kestävyys. Metsätaloudessa kestävyydellä tarkoitetaan metsän ja metsämaan käyttöä siten, etteivät metsien monimuotoisuus, tuotoskyky, uudistuminen ja terveydentila joudu pitkäjänteisesti uhanalaiseksi.

Kestävän metsätalouden rahoituslaki (kemera). Lain kautta valtio myöntää metsänomistajille lainoja ja avustuksia metsien tärkeimpiin hoito- ja ns. perusparannustöihin. Näitä ovat mm. metsän uudistaminen, kulutus, nuoren metsän hoito, energiapuun korjuu, metsänterveyslannoitus, kunnostusojitus ja metsätien tekeminen.

Kiertoaika. Aika, jonka puu kasvaa taimesta uudistuskypsäksi tukkipuuksi. Etelä-Suomessa metsien keskimääräinen kiertoaika on 80–90 vuotta.

Kitumaa. Heikkokasvuinen metsämaa, jossa puusto kasvaa vähemmän kuin 1 m³/ha vuodessa. Suot ja kalliomaat ovat tyypillisiä kitumaita.

Kivennäismaa. Kangasmaa. Kivennäis- eli mineraalimaala-jeista (sora, hiekka, savi ym.) koostuva maaperä. Kivennäismaan päällä on metsissä yleensä maatuivista kasvinosista muodostuva humuskerros.

Korjuuaika. Pystykaupan yhteydessä määritelty aika, minkä kuluessa ostajalla on oikeus hakata puut myyjän metsästä. Yleensä kaksi vuotta. Korjuuaikaa voidaan jatkaa osapuolten yhteisellä sopimuksella.

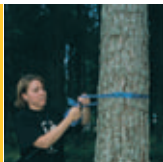
Kuitupu. Yleensä pienikokoinen (latvaläpimitta vähintään 6–8 cm, pituus vähintään 3 m) puutavara, jota valmistetaan pienikokoisista puista ja isompien puiden latvoista. Myös laadullisesti epäkelpo tukkipuu siirtyy kuitupuuksi. Kuitupuuta käytetään sellun ja paperin (hiokkeen, hierteen) valmistukseen. Kuitupuuksi saatetaan nimittää myös kasvavaa, pienehkökökoista puuta, josta saadaan kuitupuuta muttei tukkia.

Kulotus. Hakkuutähteiden, jätepuuston, pintakasvillisuuden ja humuksen polttaminen avohakkuualalta. Kulo on taas salaman tai ihmisen sytyttämä metsäpalo.

Kuutiometri. (m^3). Metsätaloudessa käytetty puun tilavuuden mittayksikkö. Suomessa puun tilavuuteen sisällytetään yleensä myös kuori, vaikka useimmiten kuorta ei käytetä teollisiin tarkoituksiin. Kuutiometrillä tarkoitetaan tavallisesti kiintokuutiometriä (=puiden todellinen tilavuus kuorineen), jota käytetään mm. ainespuun puukaupassa ja metsikön puiden tilavuutta ilmaistaessa. Pinon tai kasan kehystilavuuden yksikkönä käytetään pinokuutiometriä ($p\text{-}m^3$) eli irtokuutiometriä ($i\text{-}m^3$), joka on edelleen käytössä mm. polttopuita (halkoja) mitattaessa.

Kuvio. Metsäkuvio, joka on kasvupaikaltaan ja puustoltaan yhtenäinen metsän osa. Metsikkökuvioiden koko vaihtelee suuresti, ja niiden keskikoko on Etelä-Suomessa 2–3 hehtaaria. Kuviot rajataan metsätalouskartalle ja niitä koskevat kasvupaikka- ja puustotiedot tallennetaan metsäsuunnitelmiin. ■

L

Laikutus. Maanmuokkausmenetelmä, missä metsämaan pinta-kerros rikotaan ja kivennäismaa paljastetaan laikkuina uudistamisen helpottamiseksi ja taimien alkukasvun turvaamiseksi.

Lannoitus. Ravinteiden lisääminen metsään. Lannoituksella voidaan nopeasti lisätä puuston kasvua tai tasapainottaa maan ravinteisuutta ja vähentää happamuutta. Lannoitus lisää puiden järeytymistä ja lyhentää kiertoaikaa. Lannoitus on oikein suunnattuna hyvin kannattava toimenpide.

Leimikko. Hakattavaksi suunniteltu ja merkitty metsäalue. Aikaisemmin poistettavat (tai jätettävät) puut merkittiin etukäteen, nykyään metsuri tai hakkuukoneen kuljettaja tekee tämän ns. leimauksen eli valitsee poistettavat puut hakkuun yhteydessä.

Luontainen uudistaminen. Metsänuudistamistapa, missä uusi puusukupolvi saadaan aikaan luonnonsiemennyksellä. Luontaista uudistamista varten uudistushakkuualalle jätetään yleensä siemenpuita ja maa muokataan. Pienillä uudistusaloilla siemenet saadaan reunametsästä. ■

Maannousema. Juurikäppä. Tyvilahoa aiheuttava sieni, joka esiintyy erityisesti Etelä-Suomen kuusikoissa, jonkin verran myös Itä-Suomen männikoissä.

Metsikkö. Kasvupaikaltaan ja puustoltaan yhtenäinen metsän osa, metsikkökuvio.

Metsäkeskus. Maa- ja metsätalousministeriön alainen ja pääosin valtion rahoittama alueellinen organisaatio, joka edistää

metsätaloutta sekä valvoo metsälain noudattamista.

Metsälaki. Suomen metsien hoitoa ja käyttöä ohjaa ja säätelee vuoden 1997 alussa voimaan tullut uusi metsälaki. Metsälain mukaan metsiä on hoidettava ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävästi. Suomen metsälainsäädäntö juontaa alkunsa jo 1600-luvulta.

Metsälö. Metsänomistusyksikkö, jolla tarkoitetaan yhteen tilaan kuuluvia metsiä. Maataloudessa vastaava termi on viljelmä.

Metsänhakkuusopimus. Pystykaupassa tehtävä kauppakirja, jolla myyjä antaa ostajalle oikeuden hakata sopimuksessa määritetyt puut metsästään.

Metsänhoitomaksu. Lakisääteinen metsänomistajilta kerätävä maksu, joka käytetään metsänhoitoyhdistysten välityksellä metsänhoidon edistämiseen. Pienet (alle 4 hehtaaria) metsätilat ovat vapautettu maksusta. Myös hyvin hoidetut metsätilat voivat saada vapautuksen. Vuotuinen metsänhoitomaksu on yleensä noin 3,5 € /ha Etelä-Suomessa.

Metsänhoitoyhdistys. Metsänomistajien lakisääteinen alueellinen yhteenliittymä, johon kuuluminen ei ole pakollista ja jonka rahoitus perustuu pääasiassa metsänhoito- sekä palvelumaksuihin.

Metsänkäyttöilmoitus. Metsälain edellyttämä ilmoitus, mikä metsänomistajan on tehtävä metsäkeskukselle viimeistään kaksi viikkoa ennen hakkuuta tai muuta metsällistä toimenpidettä. Puunostaja voi hoitaa ilmoituksenteon omistajan puolesta. Hakkuusuunnitelman ohella erityisen arvokkaat luontokohteet on mainittava ilmoituksessa.

Metsänviljely. Avohakkuun jälkeen uuden puusukupolven perustaminen istuttamalla tai kylvämällä. Maanmuokkaus edeltää useimmiten metsänviljelyä.

Metsäsertifiointi. Menettely, jolla varmennetaan, että metsiä hoidetaan kestävän kehityksen ja sovittujen kriteerien mukaisesti. Suomen metsistä on 95 % sertifioitu.

Metsäsuunnitelma. Metsätilalle tehty metsien hoito- ja käyttösuunnitelma. Tavallisesti suunnitelma tehdään 10 vuodeksi

ja siihen sisältyy metsäkartta kuviokohtaisine metsätietoineen ja toimenpide-ehdotuksineen.

MetsäSoppi. Metsäpalvelusopimusasiakkaille tarkoitettu metsäsuunnitelman selailupalvelu internetissä.

Metsätie. Yksityistie, joka on tarkoitettu ensisijaisesti metsätalouden kuljetuksiin. Metsäteiden rakentamiseen myönnetään kemera-varoja.

Metsätyyppi. Metsien kasvupaikkojen hyvyysluokituksessa käytetty, pintakasvillisuuteen perustuva luokitusjärjestelmä. Yleisimmät metsätyypit ovat Etelä-Suomessa kanervatyypin (CT eli karuhko kangas), puolukkatyyppi (VT eli kuiva kangas), mustikkatyypin (MT eli tuore kangas) ja käenkaali-mustikkatyypin (OMT eli lehtomainen kangas). Esimerkiksi puolukkatyyppin (VT- eli Vaccinium-tyyppi) metsä on kuivahko kangasmetsä, missä kasvaa tavallisesti mänty pääpuulajina. Puuston kasvu on puolukkatyyppin metsässä keskimäärin 3–4 m³/ha vuodessa. Myös turvemaidella on omat suotyypinsä.

Mittaustodistus. Puukaupan päätteeksi tehty myyjän ja ostajan allekirjoittama todistus kaupan kohteena olleen puuerän lopullisista määristä.

Monitoimikone. Moto. Hakkuukone.

Motomittaus. Hakkuukonemittaus. Mittausmenetelmä, missä puutavara mitataan hakkuukoneen (moton) kaatopäässä olevalla mittalaitteella.

Myyntiverotus. Puun myyntituloihin perustuva metsäverotus. Tuloja verotetaan pääomatulojen tapaan (2005: 28 %).

Mätästys. Maanmuokkausmenetelmä, missä kuokalla tai kairurilla irrotetaan määrävälein pintakerros maata, joka käännetään laikun viereen nurin mättääksi. Taimet istutetaan mättäisiin. Laikkumätästystä käytetään yleisesti kuusen istutusaloilla ja ojitusmätästystä erityisesti veden vaivaamilla alueilla. ■

N

Nuoren metsän hoito. Varttuneen taimikon perkaus- ja harvennustyöt, joihin on saatavissa kemera-varoja. ■

P

Parru. Puutavaralaji, joka on kooltaan yleensä normaalia kuitupuuta hieman paksumpi, mutta tukkia pienempi. Parruja käytetään melko pienikokoisen ja usein määrämittaisen sahatavaran tekoon sitä varten suunnitelluilla sahalaitoksilla.

Perkaus. Ei-haluttujen puiden poisto taimikosta. Perkaus tehdään yleensä miestyönä raivaussahalla. Ojien perkauksella tarkoitetaan metsäojien kunnostamista.

Pikkutukki. Puutavaralaji, joka on mitoiltaan normaalia tukkia pienempi. Pikkutukista maksetaan enemmän kuin kuitupuusta mutta vähemmän kuin tukista.

Pinomittaus. Kuitupuun mittausmenetelmä, missä puutavara mitataan pinossa yleensä tienvarressa.

Pinta-alaverotus. Metsäverojärjestelmä, jossa metsätulo määritetään metsän tuottokykyyn perustuvana, laskennallisena puhtaana vuotuisena tulona. Se käsitellään ansiotulona. Pinta-alaverotusjärjestelmässä olevat maksavat metsäveroa vuosittain. Pinta-alaverotus päättyy vuoden 2005 lopussa, minkä jälkeen kaikki metsänomistajat ovat myyntiverotuksessa.

Pohjapinta-ala. Metsikön puiden yhteenlaskettu, rinnankorkeudelta mitattu poikkileikkauspinta-ala. Ilmaistaan neliömet-

reinä hehtaaria kohden (m^2/ha). Pohjapinta-alaa käytetään mm. metsikön keskutilavuuden eli kuutiomäärän laskentaan ja harvennustarpeen määrittämiseen.

Poistuma. Metsästä poistuvan runkopuun määrä, joka sisältää hakatun runkopuun sekä luontaisesti kuolleen metsään jäävän runkopuun.

Puutavaralaji. Pystyvuusta hakkuun yhteydessä valmistettu pyöreä tai halkaistu puutavara. Pääpuutavaralajeja ovat tukkipuu ja kuitupuu, erikoispuutavaralajeja tai erikoispuita ovat mm. pylväät, parrut, halot. Puutavaralajit jaotellaan vielä puulajeittain, jolloin puhutaan esimerkiksi mäntytukista tai kuusikuitupuusta.

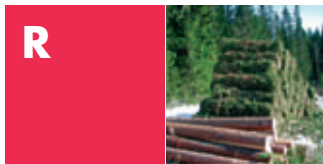
Pylväs. Erikoispuutavaralaji, joka on normaalia tukkia pitempi, yleensä vähintään 7 metriä pitkä. Pylväitä käytetään lähinnä sähkö- ja puhelinpylväinä.

Pystykarsinta. Toimenpide, jossa oksasahalla tai saksilla poistetaan kasvavien puiden oksia. Näin nopeutetaan oksien luontaista

karsiutumista. Karsinnan jälkeen oksatyngän päälle kasvaa oksatonta puunainetta, joka lisää männyn ja koivun tyvitukkien arvoa.

Pystykauppa. Puukaupan muoto, jossa metsänomistaja myy puunsa pystyyn. Pystykaupassa ostaja saa oikeuden korjata puut sovitulla tavalla.

Päätihakkuu. (ks. uudistushakkuu). ■

Raivaus. Uudistamista tai puun korjuuta haittaavan alikasvoksen poistaminen, yleensä raivaussahalla tai vesurilla.

Relaskooppi. Yksinkertainen laite, jolla mitataan puuston pohjapinta-ala (m^2/ha). Pohjapinta-alan ja puuston pituuden pe-

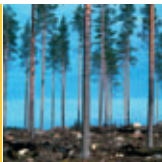
rusteella määritetään metsikön puuston tilavuus. Pohjapinta-alaa käytetään myös metsikön harvennustarpeen määrittelyyn.

Rinnankorkeusläpimitta. Puusta 1,3 metrin korkeudelta maasta tai puun juurenniskasta mitattu läpimitta. Rinnankorkeusläpimitan avulla lasketaan mm. puun tilavuus.

Risutukki. Hakkuutähteistä erikoiskoneella puristamalla tehty ja sidottu, yleensä noin 3 metriä pitkä ja 60–70 senttiä halkaisijaltaan oleva paali. Risutukkeja käytetään pääasiassa energian tuottamiseen biovoimalaitoksilla. Yhden risutukin energiasisältö on noin 1 000 KWh.

Runkoluku. Kasvavien puiden lukumäärä hehtaaria kohden. ■

S

Sekametsä. Kahden tai useamman puulajin muodostama metsikkö. Nykyään pyritään metsiä kasvattamaan usein sekametsinä ja niin, että havumetsissä on noin 20 %:n lehtipuuosuus.

Siemenpuuhakkuu. Luontaiseen uudistamiseen tähtäävä uudistushakkuu, jossa jätetään yleensä 50–150 siemenpuuta hehtaarille ja jota sovelletaan männiköiden ja koivikoiden uudistamisessa. Maanpinnan muokkaus parantaa siemenpuuhakkuussa taimettumista. Useimmiten siemenpuut poistetaan sen jälkeen kun uudistusalue on taimettunut.

Sorvitukki. Kuusitukki, jota käytetään havuvanerin valmistukseen. Se on yleensä järeämpi kuin normaali kuusisihatukki.

Suojuspuuhakkuu. Kuusikoiden uudistamisessa käytetty hakkuumenetelmä, jossa jätetään 200–400 suojuspuuta hehtaarille. Suojuspuiden tehtävänä on sekä siementää että suojata taimia auringonpaahteelta ja hallalta, kuin myös estää maaperän heinitymistä. Usein ennen suojuspuuasentoon hakkaamista, kuusikkoa on hakattu väljentäen niin, että alue on osittain taimettunut. Suojuspuut hakataan yleensä pois taimikon vakiinnuttua. Suojuspuuhakkuissa on epäonnistumisriski melko suuri.

Säästöpuu. Avohakkuualoille pysyvästi jätettävät puut tai puuryhmät, joiden tarkoituksena on luonnon monimuotoisuuden edistäminen. Käytetään myös nimitystä jättöpuu. ■

T

Taimikko. Luontaisesti tai viljellen syntynyt puuntaimien muodostama metsän alku tai nuori metsä, josta ei saa puunmyyntituloja. Taimikkovaihe kestää taimesta ensiharvennusikään.

Taimikonhoito. Kaikki taimikon kasvattamiseksi tehtävät hoitotyöt, joita ovat mm. heinäntorjunta, varhaisperkaus ja perkaus. Taimikonhoitotöihin voi saada kemera-varoja (ks. kestävän metsätalouden rahoituslaki).

Taimikon perkaus. Taimikon viimeinen (joskus ainoa) hoitotyö, perkaus / harvennus. Tehdään normaalisti 5–8 metrin valtapituudessa. Yksityismetsätaloudessa taimikon perkauksella tarkoitetaan yleensä varhaisperkausta ja myöhäisempää hoitotyötä kutsutaan taimikon harvennukseksi.

Taimikon varhaisperkaus. Tavallisesti 1–2 metrin pituudessa tehtävä kasvatettavia taimia haittaavien lehtipuiden poisto. Tehdään tavallisesti reikäperkauksena 1 metrin säteellä.

Tapio. Valtion ylläpitämä ja pääosin rahoittama metsätalouden kehittämiskeskus, joka tuottaa kestävän metsätalouden asiantuntija- ja kehittämisspalveluja.

Tehdasmittaus. Puutavaran mittaus tehtaalla. Yleisimmät tehdasmittausmenetelmät perustuvat puutavaran painoon tai puiden kappaleittaiseen tilavuuden mittaukseen.

Tukki. Puun tyviosasta saatava, isokokoinen (latvaläpimitta yleensä vähintään 15 cm ja pituus 4 m) puutavara, jota käytetään sahojen ja vaneritehtaiden raaka-aineena.

Tukkipuu. Sellainen kasvava puu, josta saadaan ainakin yksi tukki. Yleensä vähimmäiskokoisen tukkipuun rinnankorkeusläpimitta on ainakin 17 cm. ■

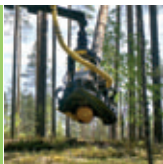
U

Uudistaminen. Uuden puusukupolven perustaminen. Uudistaminen voidaan tehdä luontaisesti tai viljellen.

Uudistushakkuu. Kiertoajan lopussa tehtävä hakkuu, jolla tähdätään uuden puusukupolven perustamiseen. Uudistushakkuuta ovat lähinnä avo-, siemenpuu- ja suojuspuuhakkuut. ■

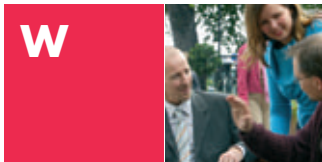
V

Vaneritukki. Koivutukki, jota käytetään vanerin valmistukseen.

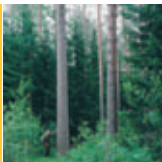
Verhopuusto. Kuusen taimien suojaksi jätetty harvahko puusto hallanaroilla paikoilla. Verhopuusto, joka tavallisesti on lehtipuuta, poistetaan, kun taimikko on vakiintunut ja kasvanut hallankestäväksi.

Väljennys. Väljennys- eli myöhempi harvennushakkuu (ks. harvennushakkuu). ■

www.puukauppa.com. UPM Metsän internetosoite, josta löytyy tietoa metsäosastosta sekä oman puunostajan yhteystiedot paikkakunnittain. ■

Y

Ylispuuhakkuu. Hakkuu, jossa poistetaan siemen- ja suoju-
puuhakkuualoille jätetyt siemen- eli ylispuut.

Ympäristökeskus. Ympäristöministeriön alainen alueel-
linen organisaatio, jonka tehtävänä on mm. luonnonsuojelulain
valvonta. ■

Kuva: Metsälieho Oy

Äestys. Maanmuokkausmenetelmä, jossa kivennäismaa paljastetaan matalina vakoina. Äestyksen kuten muidenkin maanmuokausmenetelmien tarkoituksena on lisätä metsänuudistumisen onnistumista. ■

UPM on suomalainen, kansainvälisesti toimiva metsäyhtiö, jonka juuret juontavat jo 1700-luvulle. UPM konsernilla on Suomessa 29 puuta raaka-aineenaan käyttävää tehdasta, joiden vuotuinen puuntarve on yli 20 milj. m³. Valtaosa tästä puumäärästä saadaan kotimaan yksityismetsistä. UPM Metsä, joka on konsernin metsäosasto, tekee vuosittain lähes 40 000 puukauppaa yksityisten metsänomistajien kanssa.

UPM Metsä vastaa konsernin omien metsien hoidosta. Niitä on noin 900 000 hehtaaria. UPM:llä on myös oma taimitarha Joroisissa. Metsäosaston palveluksessa on noin 700 toimihenkilöä sekä 500 metsuria. Metsäkone- ja autoyrittäjiä sekä heidän kuljettajiaan on yhteensä noin 1 600.

UPM tarjoaa monipuolisia metsäpalveluja puukauppa-asiakkailleen. Parhaimmat puukauppa-, metsänhoito- ja metsäomaisuudenhoitopalvelut tarjoaa metsäpalvelusopimus. Metsäpalvelusopimus on pitkäaikaiseksi tarkoitettu metsänomistajan ja UPM:n välinen, molemminpuoliseen luottamukseen perustuva yhteistyösopimus. Se tarjoaa puukauppa-asiakkaalle räätälöidyn valikoiman metsäpalveluja puukaupasta metsäomaisuuden kokonaisvaltaiseen hoitoon saakka.

UPM, Metsä

PL 32, 37601 Valkeakoski

Puh. 0204 16 123

www.puukauppa.com

www.upm-kymmene.com

